

1. Να αναγνωρίσετε συντακτικά τις ονοματικές δευτερεύουσες προτάσεις στα ακόλουθα παραδείγματα, να επισημάνετε πώς καθεμιά χρησιμοποιείται (ως υποκείμενο, αντικείμενο ή επεξήγηση) και να δικαιολογήσετε την εκφορά τους.

α) Ἐγνώκεσαν ὅτι κενός ὁ φόβος εἶη.

β) Λέγουσιν οἱ σοφισταὶ ὡς οὐδὲν δέονται χρημάτων.

γ) Ἐλεγον ὡς ἐν τῷ πεδίῳ ὑποζύγια εἶεν.

δ) Τοῦτο θεωρεῖτε, εἰ τὰ ληθῆ λέγω.

ε) Οὐ πείσονται οἱ πολλοὶ ὡς σὺ αὐτὸς οὐκ ἠθέλησας ἀπιέναι ἐνθένδε.

στ) Φοβεῖται μὴ τὰ ἔσχατα πάθη.

η) Ἐσηγγέλθη αὐτοῖς ὡς εἶη Ἀπόλλωνος ἔξω τῆς πόλεως ἑορτή.

θ) Οὐ τοῦτο ἐφοβεῖτο, μὴ τινες πορεύσονται ἐπὶ τὴν ἐκείνου δύναμιν.

ι) Σὺ δὲ φράσαι εἴ με σώσεις.

ια) Ταῦτα λέγω, ὡς τὸ παράπαν (= καθόλου) οὐ νομίζει θεοὺς

2. Να αναγνωρίσετε τις δευτερεύουσες προτάσεις που υπάρχουν στις παρακάτω περιόδους (εἶδος, εισαγωγή, εκφορά, λειτουργία).

1. Λέγουσιν οἱ σοφισταὶ ὡς οὐδὲν δέονται χρημάτων.

2. Μὴ θαυμάζετε ὅτι πολλάκις ὑμᾶς συγκαλῶ.

3. Ὑποδήματα ὑποδοῦνται, ὅπως μὴ κωλύονται πορεύεσθαι.

4. Εἰ θεοὶ τι δρῶσιν αἰσχρόν, οὐκ εἰσὶ θεοί.

5. Ἐπεὶ δὲ ἡμέρα ἐγένετο, ἐπορεύοντο ἐν δεξιᾷ ἔχοντες τὸν ἥλιον.

6. Τοῦτ' ἀπόκριναι, εἰ ἀληθῆ λέγομεν ἢ οὐκ ἀληθῆ.

7. Δέδοικα μὴ ὁ ἀσθενὴς τελευτήσῃ.

8. Οὐ γινώσκω ἂ λέγεις.

9. Ἐλέγετο ὑπὸ τῶν πρέσβων ὡς ὁ Κῦρος βούλοιο ἀπιέναι.

10. Οἱ Ἀθηναῖοι ἐκάκιζον τὸν Περικλέα ὅτι στρατηγὸς ἂν οὐκ ἐπεξάγοι.

11. Ἀγησίλαος κατέλιπεν ἐν τῇ Ἀσίᾳ φρουράν, ἵνα δύναίτο διασῶζειν τὰς πόλεις.

12. Ἦν ὑμεῖς τὰ δέοντα ποιεῖν βούλησθε, ἔστιν ἔτι πάντα ταῦτα ἐπανορθώσασθαι.

13. Ὅταν πλεῖστά τις ἔχη, τότε πλεῖστοι τούτῳ καὶ φθονοῦσι καὶ ἐπιβουλεύουσι.

14. Ἔως ἂν ἐγὼ ζῶ, οὐ παύσομαι φιλοσοφῶν.

15. Ἡρώτων τὸν ξένον τίς εἶη καὶ πόθεν (= ἀπό πού) ἔλθοι.

16. Μενέξενος ἐδεδοίκει μὴ συλληφθῆσοιτο.